

РЕШЕНИЕ

№ 177

гр.Перник, 04.12. 2012г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на тридесети ноември през две хиляди и дванадесета година, в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И.,*** като разгледа докладваното от съдията административно дело № 357/2012 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на Л.В.Л.,*** срещу заповед № 8778 от 25.06.2012г. на Директор дирекция "Социално подпомагане" - Перник, потвърдена с решение № РД01-261 от 18.07.2012 г. на Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане /РДСП/ - Перник, с която е отказано изплащането на еднократна помощ по молба - декларация с вх. № 8778 от 13.06.2012г.. Жалбоподателят твърди, че оспорваните административни актове, потвърдени при обжалването пред по-горния административен орган са незаконосъобразни и иска да бъдат отменени, а преписката да бъде върната за ново произнасяне по подадената молба-декларация. Претендира за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата - Директор на Дирекция "Социално подпомагане" - Перник, изразява доводи за неоснователност на жалбата, поради което моли да бъде потвърден административния акт.

Административен съд - Перник, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните в настоящото производство доказателства, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок и от лице, което има правен интерес, поради което се дължи нейното разглеждане по същество

С оспорения акт на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" - гр. Перник е отказано отпускането на еднократна помощ по реда на постановление на Министерския съвет № 104 за осигуряване на допълнителни средства по бюджета на Министерско на труда и социалната политика за 2012г. за подпомагане на лицата и/или семействата пострадали от земетресението на 22.05.2012 г. в областите София и Перник и във връзка с чл.16 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП).

Производството пред административния орган е започнало по молба-декларация вх. № 8778 от 13.06.2012г. подадена от Л.В.Л.,*** до Директора на Дирекция "Социално подпомагане" гр. Перник, с която е поискано отпускането на еднократна помощ за възстановяване на щети от земетресението на 22.05.2012 г., в която собственооръчно е описал щетите по жилището си.

В административната преписка е приложен протокол от 21.06.2012 г. изготвен и подписан от И.К.,*** Г. Е.,***, от който е видно, че във връзка с искането на

жалбоподателя е извършена проверка. Констатациите на проверяващите са: “минимални щети”.

Със заповед № 8778 от 25.06.2012г. на Директора на Дирекция “Социално подпомагане” гр. Перник е отказано отпускане на еднократна помощ за инцидентни нужди по чл.16 от ППЗСП, като мотивите са “няма значителни щети”.

Заповедта е обжалвана по административен ред пред директора на РД “СП” – гр.Перник, който с решение № РД01-261/18.07.2012 г. отхвърля жалбата. Прието е, че заповедта е правилна, тъй като отпускането на еднократна помощ в размер на 325 лв. е една правна възможност, която следва да бъде реализирана при наличието на предпоставките за това. Мотивите на контролния орган са, че няма значителни щети в жилището находящо се в гр. Перник, кв. “****”.

Нормата на чл. 168 от АПК задължава съда да извърши проверка на обжалвания административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Предмет на оспорване в настоящето производство е заповед на директора на дирекция “Социално подпомагане” гр. Перник, с която е отказано отпускането на еднократна помощ по реда на постановление на Министерския съвет № 104 за осигуряване на допълнителни средства по бюджета на Министерство на труда и социалната политика за 2012г. за подпомагане на лицата и/или семействата пострадали от земетресението на 22.05.2012 г. в областите София и Перник и във връзка с чл.16 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП), като изплащането на помощите е възложено на Агенцията за социално подпомагане.

Според чл. 13, ал. 2 от ЗСП социалните помощи се отпускат, респ. се отказват, със заповед на Директора на Дирекция “Социално подпомагане” или от упълномощено от него длъжностно лице. Въз основа на това съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, поради което не се установява отменително основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Процедурните правила установени с АПК и ЗСП, както и правилника за прилагането му не са спазени. На първо място не е ясно каква е процедурата по която са работили служителите на Д“СП” гр.Перник. Искането видно от молбата декларация е за отпускане на еднократна помощ. От посоченото като правно основание е видно, че това е предвидената в чл.16 от ПП на ЗСП помощ за задоволяване на инцидентно възникнали нужди. След издаването на заповедта е прилаган реда за обжалване предвиден по чл.13, ал.5 от ЗСП, т.е. задължително обжалване пред по горестоящия административен орган. Постановено е и решение от директора на РДСП гр.Перник. Липсват етапи от процедурата, които не са проведени или са предприети действия, които не могат да ги заместят. Не е изготвяна социална анкета, поради което не е ясно как е извършена преценката относно това дали следва да се отпусне поисканата помощ или не. Доколкото такава липсва, а са съставени протоколи от извършена проверка на място, то следва да се отбележи, че дори тези протоколи не са посочени в мотивите на административния акт. Директорът на Д”СП”-Перник не се е съобразил и с изискването на чл.13, ал.2 от ЗСП да обсъди всички данни и обстоятелства констатирани със социалната анкета, като извършването на тази преценка е задължение на административния орган, което не е спазено. При прилагането на чл.16 от ПП на ЗСП е особено важно да бъде налице мотивиране на действията на администрацията, тъй като отпускането на този вид помощи е правна възможност и изложените мотиви следва да обосновават защо тази помощ се отпуска или не, а такива мотиви въобще не са изложени.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя са ангажирани гласни доказателства, които като неоспорени от страните настоящия състав ги цени. До разпит бе допуснат свидетелят В.Х.***. Същият под страх от наказателна отговорност заяви,

че в имота на жалбоподателя, находящ се в гр. Перник, ул. **** не е идвала комисия, която да оценява щетите от земетресението. Заяви, че при него е идвала комисия и е поискал да отключи на служителите да огледат и жилището на жалбоподателя, но същите са казали, че този имот не е списъците на дирекцията. Според собствените си възприятия, свидетелят счита, че върху жилището са нанесени значителни щети – “пукнати стени, като през отворите може да си провреш пръста” и “от едната страна ъгъла на къщата почна да пада”. Свидетелските показания на Х.*** се възприемат в цялост и въз основа на тях настоящия състав приема, че за имот находящ се в гр. Перник, ул. **** не е извършван оглед за установяване на щети от служители на дирекция “Социално подпомагане”-Перник. Помощта за възстановяване на щети, видно от представения пред административния орган нотариален акт № 143 от 04.11.2004г. изготвен от нотариус с район на действие Пернишки районен съд е за адрес гр. Перник, ул. ****. В молбата-декларация е направена отметка от длъжностното лице, че помощта е поискана за ****. От изготвения протокол от 21.06.2012г. от служители на дирекция “Социално осигуряване “Перник не е видно, къде е извършван огледа. В оспорваната заповед и в потвърдителното решение е посочен адрес, за които състава приема, че не е искана помощ за възстановяване на щети от земетресение. От така изложеното се налага убеждението, че административния орган не е изяснил всички факти и обстоятелства от значение по случая и не е отговорил на въпроса дали жалбоподателя е правоимащо лице по смисъла на ПМС № 104 на МС от 30.05.2012 г. по отношение на имот находящ се в гр. Перник, ул. ****. Гореописаните моменти представляват съществено нарушение на административно производствените правила и водят до незаконосъобразност на постановения акт в условията на чл. 146, т. 3 от АПК.

В конкретиката на казуса следва да се отбележи, че Министерския съвет в постановление № 104 от 30.05.2012г. е разписал, че право на еднократна помощ имат лица и/или семейства, пострадали от земетресението на 22 май 2012г. без да поставя допълнителни изисквания и да препраща към различни нормативни актове.

В случая е налице природно бедствие-земетресение, в следствие, на което се твърди, че са причинени щети на жилището на жалбоподателя. Поисканата еднократна помощ е за отстраняване на щетите от земетресението и е поискана по реда на постановление № 104 от 30.05.2012г. на МС, тоест в случая е неприложимо производството по ЗСП и ПП на ЗСП, защото не става въпрос за еднократна социална помощ по чл. 16 от ПП на ЗСП във вр. с чл. 12, ал. 1, т. 3 от ЗСП. В подкрепа на този извод е и становище прието по делото с вх. № 2681 от 28.11.2012г. от ответника, в което е ***отразено да не се взима в предвид посочената в оспорвания акт норма на чл. 16 от правилника, защото тя касае друг вид помощи, а също така да се има в предвид, че законоустановените процедури по чл. 27, ал. 3 и 4 от ПП на ЗСП са неотносими в случая.*** Производството, което е следвало да се развие е по правилата на АПК. С оглед на това следва единствения извод, че акта е постановен в противоречие с материално правните разпоредби, което е отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

Единствено изискване поставено в постановление № 104 от 30.05.2012г. е лицата и/или семействата да са пострадали от земетресението на 22 май 2012г.. Състава приема, че административния орган не е изяснил всички факти и обстоятелства от значение по случая, с което е нарушил разпоредбите на глава пета от АПК и не е отговорил на въпроса дали жалбоподателя е правоимащо лице по смисъла на ПМС № 104 на МС от 30.05.2012 г. по отношение на имот находящ се в гр. Перник, ул. ****. При това положение делото като преписка следва да бъде върнато на административния орган, който чрез механизмите уредени в АПК, касателно извършване на оглед, експертиза и други административно производствени действия да

установи налице ли са щети. След като този съществен момент не е изследван от административния орган въобще, а преценката е предоставена на него се налага отмяна на акта при условията на чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК и връщане делото като преписка за ново произнасяне по молба декларация вх. № 8778 от 13.06.2012г. подадена от Л.В.Л.*** с указание административния орган да установи вида и характера на щетите за имот находящ се в гр. Перник, ул. “*** и въз основа на това да отпусне, респ. откаже еднократна помощ по Постановление № 104 на МС от 30.05.2012 г., като съблюдава законоустановените в АПК срокове за произнасяне.

При този изход на спора и с оглед своевременно направеното искане за присъждане на разноски следва ответника да бъде осъден да заплати направените по делото разноски, които са в размер на 60лв. и представляват заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие и държавна такса за образуване на делото.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 във вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Л.В.Л.,***заповед № 8778/25.06.2012Г.. на Директор дирекция "Социално подпомагане" – Перник, с която е отказано изплащане на еднократна помощ на лица и/или семейства пострадали от земетресението на 22.05.2012 г. по реда на ПМС № 104 на МС на РБ.

ВРЪЩА на административния орган делото като преписка за ново произнасяне по молба-декларация вх. № 8778 от 13.06.2012г., съгласно дадените указания.

ОСЪЖДА Дирекция “Социално подпомагане”-Перник да заплати 60лева на Л.В.Л., с ЕГН *****,*** разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ:/п/